

Po úvodních formalitách v Dorii, odkud přišlo hlášení, s Kellou dva dny mapovali terén a hledali možný úkryt banditů. Nakonec se jim ho podařilo najít v roklí, kterou teď sledovali. Při průzkumu zjistili, že je v okolí množství nastražených pastí, které rozhodně nesloužily jen na lov zvěře, ale hlavně jako upozornění na nezvané návštěvníky.

Bylo jasné, že skupina rozhodně není jen banda nějakých peněz chtivých pobudů, na kterou by stačilo poslat pár strážných. Taková akce by se pravděpodobně zvrhla v krveprolití. Arwin se proto rozhodl nejprve lapky den a půl sledovat a na základě toho vymyslet plán k jejich dopadení.

Najednou se z lesa po dívčině pravé ruce ozvala rána a výkřik.

„Sakra,“ zaklel tiše Arwin a znovu vyhlédl zpoza větviček. Muži pod nimi samozřejmě zpozorněli. Chvilí nato se na levé straně rokle vynořila skupina strážných. Moment překvapení už byl však ten tam a lupiči se začali velmi rychle organizovat.

Arwin ani Kella na nic nečekali, oba vyrazili k místu, kde měli ke stromům přivázaná dvě lana. Volné konce hodili přes hranu srázu a hned nato se začali spouštět dolů. Stejně jako při hlídce na studené zemi byla i teď dívka vděčná za kožené rukavice na svých rukách. Jakmile dopadla nohami na zem, tasila. Nemusela se ptát, aby věděla, co je jejich úkolem – zastavit každého banditu, který by se rozhodl z místa utéct. Minimálně do doby, než dorazí druhá skupina strážných, která měla chránit druhé ústí rokle a která se pravděpodobně zdržela kvůli tomu, že se jeden z jejích členů chytil do pastí.

Dívka se po boku svého přítele a učitele rozběhla ke skupince mužů, kteří zřejmě měli za úkol naložit na pěti koních všechno, co se dá, v čase, který jim získají jejich bojující druhové. Ve chvíli, kdy je lapkové spatřili, se tři z nich oddělili a vyrazili jim vstříc.

„Pánové, radím vám, to není dobrý nápad. Raději odložte zbraně,“ varoval je Arwin. Ani jeden z mužů ho však neposlechl. Kella s Arwinem přešli do útoku. Jejich pohyby byly díky hodinám a hodinám náročných tréninků perfektně sladěné. Během chvíle ležela trojice protivníků na zemi – jeden mrtvý, druhý těžce zraněný a třetí omráčený.

V tu chvíli se od jedné z jeskyní vyřítil kůň s jezdcem. Dívce stačil jediný pohled, aby věděla, že jde o vůdce celé skupiny. Setkala se s očima Arwina.

„Běž, zvládnou je,“ řekla a zaměřila se na dva zbývající muže, kteří stále nakládali brašny s kořistí. Když jeden z nich viděl, jak skončila předešlá trojice, vyšvihl se na koně a zaryl mu paty do slabin. Arwin už na nic nečekal, vyskočil do sedla dalšího zvířete a vyrazil za prchajícím banditou a vůdcem skupiny.

Poslední muž z pěti tak chytrý nebyl. Na odvaze mu zřejmě přidalo i to, že Kella zůstala sama.

„Chceš si hrát, holčičko?“ ušklíbl se a sevřel prsty okolo jílce meče. Dívka zůstala uvolněná a nijak na jeho slova nezareagovala. Ve chvíli, kdy se napřáhl, vyrazila vpřed a zaútočila. Trochu ji překvapil svou mrštností a rychlostí, když svůj na první pohled rozmáchlý útok změnil v pohotovou obranu a hned přešel do protiútoků. Vyměnili si sérii několika prudkých úderů.

„Asi jsem tě podcenil, nejsi vůbec špatná. Jde ti to tak i v posteli?“ pronesl muž provokativně, když okolo sebe chvíli kroužili před dalším střetem. Kella jen nadzvedla obočí a okamžitě provedla další výpad. Muž bleskově vykročil, vykryl její čepel a pokračoval bodnutím, čímž dívku donutil k obraně, během které se jí pokusil zablokovat ruku a dostat se tak za její záda. Kella ovšem včas odhalila jeho úmysl a v průběhu obrany provedla útok stranou, čímž mu znemožnila jeho plán. Její další úder dopadl tvrdě, až